A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2011. július 15.*

A T-108/08. sz. ügyben,

a **Zino Davidoff SA** (székhelye: Fribourg [Svájc], képviselik: H. Kunz-Hallstein és R. Kunz-Hallstein ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: R. Pethke és J. Laporta Insa, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

az **I. Kleinakis kai SIA OE** (székhelye: Athén [Görögország], képviseli: K. Siotou ügyvéd),

* Az eljárás nyelve: angol.

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Kleinakis kai SIA OE és a Zino Davidoff SA közötti felszólalási eljárás tárgyában (az R 298/2007-2. sz. ügyben) 2007. november 30-án hozott határozatával szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: J. Azizi (előadó) elnök, E. Cremona és S. Frimodt Nielsen bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. február 27-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2008. június 10-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2008. május 30-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. november 12-én benyújtott válaszra,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2009. január 15-én benyújtott viszonválaszára,

a 2011. március 2-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

**Ítéletet**

## A jogvita előzményei

1 2000. június 14-én a felperes, a Zino Davidoff SA a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az GOOD LIFE szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2001. március 26-i, 27/2001. számában hirdették meg.

5 2001. június 15-én a beavatkozó, az I. Kleinakis kai SIA OE a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) értelmében vett összetéveszthetőségére hivatkozva.

6 A felszólalást a 102 703. számon lajstromozott GOOD LIFE korábbi görög szóvédjegyre alapították, amely a 3. és 5. osztályba tartozó alábbi leírásnak megfelelő árukat jelölt: „illatszerek, kozmetikai cikkek, azaz illatosított és légfrissítő készítmények".

7 A felperes 2005. június 3-án kérte a korábbi védjegy Görögországban való tényleges használatának bizonyítását.

8 A beavatkozó 2005. október 3-án a következő dokumentumokat terjesztette elő a korábbi védjegy Görögországban való tényleges használatának bizonyítására:

– a felperes által benyújtott, a korábbi védjegy törlése iránti kérelmet, amely az említett védjegy használatának hiányán alapult, valamint a Görög közigazgatási védjegybizottságnak az ezen törlési kérelem elutasításáról szóló, 2002. április 8-án hozott 2910/2002. sz. határozatát (a továbbiakban: görög határozat);

– a 2000. május 17. és 2005. szeptember 27. közötti időszakból származó tíz számlát;

– az állítólag a beavatkozó ügyfeleinek kiskereskedelmi üzleteit kívülről és belülről ábrázoló fényképekről készült 17 fénymásolatot;

– a GOOD LIFE védjeggyel megjelölt árukat ábrázoló három beszkennelt fényképet;

9 2006. december 20-án a felszólalási osztály teljes egészében elutasította a felszólalást. A felszólalási osztály szerint nem bizonyították a korábbi védjegy tényleges használatát. Álláspontja szerint nem jelölték meg pontosan és be sem nyújtották azokat a dokumentumokat, amelyeken a görög határozat alapult. Ezenfelül a tényleges használat bizonyítására előterjesztett dokumentumok közül csak kettő vonatkozik a referenciaidőszakra, és az eladási összmennyiség nem elegendő az említett védjegy tényleges használatának bizonyítására.

10 2007. február 16-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján a felszólalási osztály határozata ellen.

11 Az OHIM második fellebbezési tanácsa a 2007. november 30-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) helyt adott a fellebbezésnek, hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és további döntéshozatalra visszautalta az ügyet a felszólalási osztály elé. A fellebbezési tanács szerint a görög határozat, amely megállapította a korábbi védjegy tényleges használatát, Görögországban „teljes mértékben releváns a jelen ügyben" (a megtámadott határozat 19. és 20. pontja). Egyébiránt két számlát és az egyik kiskereskedelmi üzletről készült fénykép fénymásolatát a tényleges használat bizonyítására nyújtották be. A 2000. május 17-i és a 2001. január 8-i számlák 19 287, illetőleg 782 a korábbi védjeggyel megjelölt árucikk eladását tanúsítják (a megtámadott határozat 22. pontja). A bizonyítékok csekély számuk ellenére elegendőek a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítására Görögországban (a megtámadott határozat 24. pontja). Míg a bizonyítékok egyike sem elegendő önmagában az említett védjegy tényleges használatának bizonyítására, a beavatkozó által benyújtott bizonyítékok összessége, különös tekintettel a görög határozat relevanciájára, elegendő ahhoz a következtetéshez, hogy a korábbi védjegy az árujegyzékében szereplő áruk tekintetében a 40/94 rendelet 43. cikkének (3) bekezdése értelmében (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikkének (3) bekezdése) tényleges használat tárgyát képezte (a megtámadott határozat 26. pontja).

**A felek kérelmei**

12 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot vagy a beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

13 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa elfogadhatatlannak a második és a negyedik jogalapot;

– ezt meghaladóan utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

## A jogkérdésről

15 A felperes a keresete alátámasztására öt jogalapot terjeszt elő, azaz először is a görög határozat figyelembevétele miatt a jogszerűség elvének megsértésére alapított jogalapot, másodszor a 40/94 rendelet 43. cikke (2) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése) megsértésére és a tényállás téves megállapítására alapított jogalapot, harmadszor a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 22. szabálya (2) és (3) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot, negyedszer a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdésére (jelenleg a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése), valamint a tényállás téves megállapítására alapított jogalapot és ötödször a 40/94 rendelet 73. cikke második mondatának (jelenleg a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata) megsértésére alapított jogalapot.

16 A fellebbezési tanács a megtámadott határozatban a görög határozat, valamint a 2000. május 17-i és a 2001. január 8-i számlák alapulvételével állapította meg a korábbi védjegy tényleges használatát.

17 A felperes úgy érvel, hogy a fellebbezési tanács ezáltal megsértette a jogszerűség elvét, a 40/94 rendelet 43. cikkének (2) bekezdését, a 73. és a 74. cikkét, valamint a 2868/95 rendelet 22. szabályának (2) és (3) bekezdését.

18 Az OHIM és a beavatkozó azt állítják, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a korábbi védjegy tényleges használatát. Álláspontjuk szerint a benyújtott bizonyítékok elegendőek annak megállapításához, hogy a korábbi védjegyet a referencia-időszak során ténylegesen használták Görögországban. A 2000. május 17-i számla 19 287 árucikkre, a 2001. január 8-i számla pedig 782 árucikkre vonatkozott. Mindazonáltal az OHIM a viszonválaszban elismeri e számlák rossz fordítását, ebből

eredően azok fellebbezési tanács általi téves értelmezését, amelyek szerint kisebb mennyiségű árucikket adtak el annál, mint amelyet a felszólalási osztály eredetileg megállapított, majd a fellebbezési tanács megismételt. Az OHIM szerint azonban ezek a számlák elhanyagolhatók a tényleges használat bizonyítékainak átfogó értékelésében, amelyek közül a legfontosabb bizonyíték a görög határozat, amely alapján a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a korábbi védjegy tényleges használat tárgyát képezte.

19 A 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdése szerint „az [OHIM] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban az [OHIM] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van". Ez a rendelkezés a gondossági kötelezettség kifejeződése, amely szerint a hatáskörrel rendelkező intézmény köteles gondosan és pártatlanul megvizsgálni az adott eset összes lényeges ténybeli és jogi körülményét (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontját és a C-405/07. P. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2008. november 6-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-8301. o.] 56. pontját; a Törvényszék T-167/94. sz., Nölle kontra Tanács és Bizottság ügyben 1995. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2589. o.] 73. pontját és a Törvényszék T-369/03. sz., Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-5839. o.] 85. pontját).

20 Ehhez hasonlóan, azon kérdés vizsgálata keretében, hogy elegendő bizonyítékot szolgáltattak-e valamely korábbi védjegy tényleges használatára, az OHIM-nak és az OHIM fellebbezési tanácsainak kell gondosan és pártatlanul megvizsgálni a jogvitában részt vevő felek által előterjesztett összes bizonyítékot.

21 A jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott határozatot a görög határozatra – mivel az szerinte „releváns a jelen ügyben" –, valamint a 2000. május 17-i és a 2001. január 8-i számlákra alapozta. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy míg ezen bizonyítékok egyike sem elegendő önmagában a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítására, a bizonyítékok összessége azonban igen (a megtámadott határozat 26. pontja).

22 Ebben a tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács annak kijelentésére szorítkozott, hogy „álláspontunk szerint a [görög] határozat teljes mértékben releváns a jelen ügyben", ugyanakkor elismeri, hogy az említett határozat semmilyen adatot nem tartalmaz az e határozat elfogadását megelőző közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékok természetére vonatkozóan.

23 Márpedig, amennyiben az OHIM, a fellebbezési tanácsait is beleértve, valamely nemzeti határozatot vesz alapul bizonyítékként, amire főszabály szerint jogosult (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-122/99. sz., Procter & Gamble kontra OHIM [egy szappan formája] ügyben 2000. február 16-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-265. o.] 61. pontját és a T-337/99. sz., Henkel kontra OHIM [Piros és fehér, kerek tabletta] ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2597. o.] 58. pontját) a fenti 19. és 20. pontban kifejtett elveknek megfelelően köteles az előírt gondossággal megvizsgálni, hogy ez a bizonyíték alkalmas-e a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítására.

24 A jelen esetben a görög határozat gondos vizsgálata feltárta volna, hogy ez a határozat csak röviden hivatkozik az e határozat elfogadását megelőző eljárás során a felek által benyújtott dokumentumokra és a felek által felhozott érvekre. Ezeket a dokumentumokat ráadásul nem is csatolták az OHIM előtt az iratokhoz, azok tehát nem álltak a fellebbezési tanács rendelkezésére. A beavatkozó által az OHIM előtti eljárás során előterjesztett bizonyítékok ugyanis semmilyen iratot nem tartalmaztak a görög hatóság előtti eljárás irataiból. E körülmények között a fellebbezési tanács nem érthette meg azt az érvelést – beleértve a bizonyítékok értékelését is –, és nem azonosíthatta azokat a bizonyítékokat sem, amelyeken a korábbi védjegy tényleges használatát megállapító görög határozat alapult.

25 Márpedig a fellebbezési tanács a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítékaként nem fogadhatta el a görög hatóságok megállapítását, anélkül hogy alaposabban megvizsgálta volna, hogy a görög határozat meggyőző bizonyítékokon alapul-e, amely bizonyítékokat a beavatkozónak kell szolgáltatnia. Ebből következően a fellebbezési

tanács megsértette a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdését és a gondossági kötelezettséget, mivel ezen bizonyítékok hiányában is elfogadta, hogy a görög határozatnak bizonyító ereje van a korábbi védjegy tényleges használata vonatkozásában.

26 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács ennek ellenére helytállóan megállapíthatta-e a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítottságát többek között a 2000. május 17-i és a 2001. január 8-i számla alapulvételével. Márpedig ebben a tekintetben meg kell állapítani, hogy a hibás fordítás és a hibás értelmezés miatt a fellebbezési tanács tévesen következtet arra, hogy ezek a számlák 19 287 illetőleg 782 árucikk eladását bizonyítják. Az eljárás során felperes ugyanis rámutatott arra a tényre – amelyet az OHIM is elfogadott –, hogy az az oszlop, amelynek a megjelölése a fordítás szerint „mennyiség", valójában a görög drachmában kifejezett „egységárnak" felel meg. Ahogyan azt az OHIM elismerte, a fellebbezési tanács ezáltal, a gondos fordítás hiánya miatt, hibás számokat vett alapul a megtámadott határozatban.

27 A 2000. május 17-i számla helyes fordításából tehát kitűnik, hogy a számlán szereplő 19 287 illóolaj, krém és parfümszappan helyett csak 30 illóolajat, egy krémet és kilenc szappant, azaz összesen 40 árut adtak el. A 2001. január 8-i számla esetében a helyes fordításból kitűnik, hogy csak 45 – korábbi védjeggyel megjelölt – szappant adtak el. Ezzel szemben, ahogyan azt az OHIM az eljárás során elismerte, az ezen a számlán feltüntetett 1500 illattasakon nem szerepel a korábbi védjegy, azok tehát nem minősülhetnek a korábbi védjegy használata bizonyítékának. Az eladott áruk száma tehát jelentősen alacsonyabb annál, mint amit a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban megállapított. Ebből következően a fellebbezési tanács nem elhanyagolható mértékű hibát követett el a 2000. május 17-i és a 2001. január 8-i számlára vonatkozó értékelése során.

28 Mivel a görög határozat csak korlátozott bizonyító erővel rendelkezett, a számlák adatai helyes megállapításának döntő jelentősége volt a korábbi védjegy tényleges használatának értékelése során. Márpedig e két számla értékelése hibás fordításon alapult, ebből következően a megtámadott határozat egésze a gondosság hiányából

eredő téves ténybeli értékelésen alapul. Ebből következően a megtámadott határozat elfogadását megelőző közigazgatási eljárás során a fellebbezési tanács megsértette a 40/94 rendelet 74. cikkének (1) bekezdését és a gondossági kötelezettséget, mivel nem végezte el a jelen ügy összes lényeges körülményének gondos és pártatlan vizsgálatát. Márpedig nem kizárt, hogy az említett bizonyítékok helyes vizsgálata alapján a fellebbezési tanács adott esetben eltérően értékelte volna a korábbi védjegy tényleges használatára vonatkozó bizonyítékokat.

29 Ebből következően a jelen eljárási hiba a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményezheti. Helyt kell adni a 40/94 rendelet 74. cikkének megsértésére alapított jogalapnak.

30 Ennélfogva hatályon kívül kell helyezni a megtámadott határozatot, anélkül hogy szükség lenne a többi jogalap vizsgálatára.

**A költségekről**

31 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM pervesztes lett, ezért a saját költségeinek viselésén kívül kötelezni kell őt a felperes költségeinek megtérítésére is, a felperes kérelmének megfelelően.

32 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján a beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2007. november 30-i határozatát (R 298/2007-2. sz. ügy).**

**2) A Törvényszék az OHIM-ot kötelezi a saját költségei, valamint a Zino Davidoff SA részéről felmerült költségek viselésére.**

**3) Az I. Kleinakis kai SIA OE maga viseli saját költségeit.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. július 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások